

«Keep it real!»

Hilsener til Knut fra tidligere studenter

Samlet av Hannah Kristine Lunde, stipendiat, IKOS, UiO.

Knut Aukrust har gjennom mange år vært en sentral formidler av kulturhistoriens mysterier til gryende kulturhistorikere på både bachelior- og masternivå ved Institutt for kulturhistorie og orientalske språk ved Universitetet i Oslo. Vi er mange som har blitt fascinert og underholdt av Knuts unike evne til å formidle på en lettfattelig og underholdende måte, uten at det noen gang gikk på bekostning av den faglig tyngden i undervisningen. Her er det gjort et stykke innsamling av kulturhistorie fra den nære fortiden, i form av hilsener fra knippe av Knuts tidligere studenter:

«En gratulasjon til Knut? Selvfølgelig! Det er gjort på ti minutter!» svarte jeg litt kjepphøyt når invitasjonen kom. Vel vitende om at nominasjonsteksten jeg skrev om ham i 2016 da Morgenbladet skulle kåre *10 fantastiske formidlere* sikkert lå klar til resirkulering et sted på pc-en. Det gjorde den ikke.

I skrivende stund er det syv, muligens åtte, år siden sist Knut foreleste for meg og detaljene begynner unektelig å bli litt tåkete. Men kanskje det også er en klarhet i å ha litt avstand til objektet for en tekst som dette? Selv om minnet etter hvert har slettet akkurat hvilken episode av *The Simpsons* som ble brukt for å illustrere et poeng, eller hvilket stikk mot FRP som kom i hvilken forelesning, trer de større linjene godt frem: Det å glede seg forelesningene (uansett hvor tidlig eller sent de ble holdt). Det å alltid føle seg

litt smartere på vei ut og det å bruke måneder på å gnage på et poeng eller et motargument. Det å ta med seg studenter fra andre fag fordi «du bare *må* oppleve en forelesning med Knut!». Men kanskje først og fremst den enorme entusiasmen og den intellektuelle nysgjerrigheten som tilsynelatende omfattet og ville analysere *alt*. Alt i hele verden.

Knut har sendt en generasjon kulturhistorikere, som jeg tror ble både bedre akademikere og bedre mennesker gjennom møtene med ham ut fra HF. Vi har ganske sikker blitt åpnere, rausere, mer nysgjerrige og, ikke minst, klarere til å vise fingeren og (om ikke si, så i alle fall tenke) «All you motherfuckers, fuck you too» til verden når den er urettferdig.

Gratulerer med dagen, Knut! Du er like mye Aukrust som Hermundstad og hvis du får beef med noen, står crewet ditt klart.

– Eirik Kristoffersen

I eit av dei lett nedslite romma på Sophus Bugge hus sat det nokre få nye masterstudentar i januar 2010. «Hei, Eg heter Knut og er kulturhistoriker» sa Knut. «Hei, eg heiter Marie og er kulturhistoriker sa eg» og resten av oss. Og etter det har eg vore kulturhistorikar. Takk for det. Og takk for godt frå Spania, introduksjon til Tupac og generelt sett alle åra mine på Blindern.

– Marie Nicolaisen

Et av mine første møter med Blindern og kulturhistorie var gjennom campusvandring med Knut. Senere har han bydd på både eventyrsjokolade i forelesning om norsk identitet, og underholdende innlegg på studentjulebord. Ikke minst har han geleidet oss gjennom pensum og oppgaveskriving med faglig tyngde, en enestående formidlingsevne, masse humor og selvsagt i skikkelig gangster-stil. Det har vært veldig stas å fått ha deg som foreleser, «K Nut». Husk at vi er kulturhistorikere 4 Life.

– Mari Ringnes Gløtberget

Knut bidro til å gjøre kulturhistorie kult og relevant, noe som gav stor inspirasjon til en fersk kulturhistoriestudent.

– Thea Stubberud

Da jeg begynte på kulturhistorie ved UiO høsten 2010, hadde jeg ingen anelse om hvor stor del Tupac Amaru Shakur skulle få for bachelorløpet mitt. Gjennom Knut sine forelesninger ble komplisert teori formidlet på en forståelig, og ofte underholdende måte, og hverdagens trivialiteter analysert, kontekstualisert og sett med nye blikk – som det mystiske ritualet tannpuss. Knut har en unik evne til å engasjere studentene, gjerne gjennom allsang av hip-hop fra 90-tallet, samtidig som han håndterer alvorlige temaer på en stødig måte. Gjennom Knuts veiledning for bacheloroppgaven, med spontane minnesleder etter 22. juli som tema, ble forskeren i meg vekket, noe jeg er veldig takknemlig for!

– Hannah Kristine Lunde

Med humor og varme har Knut en egen evne til å bruke av seg selv og egne interesser til å

illustrere og gjøre, i utgangspunktet, tørr og tung teori mer tilgjengelig for oss alle. Personlig er jeg også takknemlig for at Knut hjalp meg med å forstå at personlige interesser kan være utgangspunkt for kulturhistorisk forskning, og dermed satte meg på sporet av det som skulle bli temaet for min masteroppgave. Takk, Knut!

– Camilla Plocinski Nilsen

Kjære Knut, Tusen takk for tre herlige år som din student. Jeg setter spesielt pris på alle K-ordene du analyserte for oss, og ikke minst Knuts metode:

O student of the riddle, you must combine! If you do not combine, you shall not fully grasp the mystery!

– Kuukua Anna Buduson

Knut er en professor som evner å beherske både de store auditoriene såvel som de små seminarrommene.

Hans faglige kompetanse formidles med en slik entusiasme og humor som gjør at han når ut og fanger hele rommet.

Knut er omgjengelig i ordets rette forstand. Han ser studentene sine, følger opp og tar deg alltid seriøst.

Jeg er heldig som har fått oppleve Knut som foreleser opptil flere ganger, og jeg vet jeg er langt fra alene i å være svært takknemlig for hans dedikerte glede for faget. Denne gleden har hjulpet og motivert mange gjennom enkelte semestre, men også gitt flere inspirasjon til å fordype seg videre.

Nyt en fortjent pensjonisttilværelse.

– Theodor Geelmuyden

Kjære Knut

Året er 2012: Jeg hadde hatt et friår etter en endt bachelorgrad, kommet inn på master i Rettsosiologi og skulle etter planen fortsette studier nede i sentrum. Parallelt hadde jeg søkt meg inn på et årsstudium i kulturhistorie, som et sikkerhetsnett dersom jeg ikke kom inn på masterløpet – det virket jo så spennende.

Jeg la masterplanene på is, og bestemte meg for å bruke et år på noe helt annet. Lite visste jeg at dette skulle forplante seg til et studieløp og en interesse jeg skulle følge videre inn i masterløpet – og senere jobb. Det var en professor som sa «this is your mother-

fucking party» og «Holler If Ya' Hear Me», og som samtidig la vekt på teori, metode og studentenes møte med kulturhistorie som disiplin, identitet og samfunnsrolle. Du satt alt i sammenheng – og det ga skikkelig mersmak!

Jeg vil rette en stor takk for mange fine år, interessante samtaler, gode forelesninger, arbeidsseminar – og ikke minst for en formidabel innsats og veiledning under masterskriving. Ønsker deg alt godt inn i pensjonistenes rekker.

Keep it Real!

– Helene Huljev

Knut arrangerte frokost med diskusjon av bacheloroppgaver i februar 2013, og ble overrasket med marsipankake av fagutvalget for kulturhistorie, i anledning hans 60-års dag. Foto: Kuukua Anna Buduson

Hilsener til Knut fra tidligere studenter